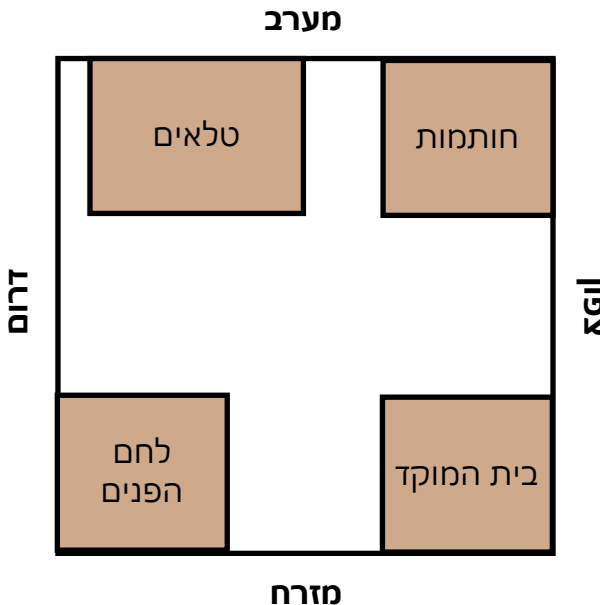

היום נלמד בעזרת ה':

יומא דף יז

למדנו בדף הקודם שישנה סתירה בין מסכת תמיד למסכת מידות בסדר הלשכות שהיו בבית המוקד. במסכת תמיד כתוב שלשכת הטלאים עמדה בזוית צפונית מערבית. ואילו במסכת מידות כתוב שעמדה בזוית דרומית מערבית?

רב אדא בריה דרב יצחק מתרץ: לשכת הטלאים לא עמדה באחת הפינות של צד מערב ממש, אלא היא עמדה קרוב לאחת הפינות, ונמשכת לאורך צד מערב מתקרבת לפינה הנגדית. כך שלאדם המגיע מצד צפון היא היתה נראית לו עומדת בדרום, ואילו למגיע מצד דרום היא היתה נראית לו כעומדת בצפון. ושתי המשניות אינן חולקות זו על זו אלא מדברות על זוית שונה.

(המשך בדף הבא ↓)

יוצא לאור ע"י:

"אור הספר התורני" הוצאה לאור
052-7628377

להצטרפות:

mabatladaf18@gmail.com

052-342-4473

ומסתברא דבמערבית דרומית הואי: הגמרא מוכיחה שלשכת הטלאים עמדה סמוך לקרן דרומית מערבית כפי שכתוב במסכת מידות, אלא שמה שכתוב במסכת תמיד שהיתה סמוך לקרן צפונית מערבית - היה זה רק משום שכך היה נראה למגיע מצד דרום.

במסכת תמיד (המובאית בדף טו' עמוד ב) שנויות ארבע לשכות זו אחר זו:

1.טלאים 2.חותמות 3.בית המוקד 4.לחם הפנים.

במסכת זו כתוב גם שלשכת הטלאים היתה בקרן צפונית מערבית. אם כן שאר הלשכות הנ"ל מסודרות זו אחר זו מפינה לפינה.

לעומת זאת במסכת מידות (המובאית שם) שנויות גם כן ארבע לשכות זו אחר זו – כולל המיקום של כל אחת מהן:

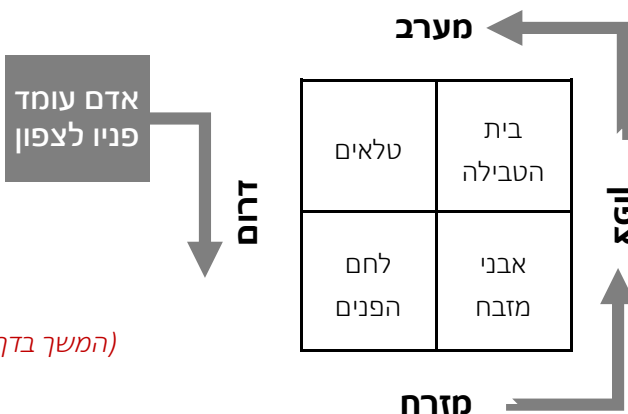
1.טלאים – מערבית דרומית 2.לחם הפנים – דרומית מזרחית 3. אבני מזבח – מזרחית צפונית 4.בית הטבילה - צפונית מערבית.

נמצא שישנם שני שינויים בין המסכתות: א. היכן היתה לשכת הטלאים? ב. היכן היתה לשכת לחם הפנים?

במסכת מידות מסודורת הלשכות מימין לשמאל – כשהעומד עומד בדרום ופניו לכיוון צפון (תרשים א). אם נשווה את המסכתות ונאמר שהלשכות במסכת תמיד גם מסודרות מימין לשמאל (תרשים ב), נמצא סתירה בין המשניות:

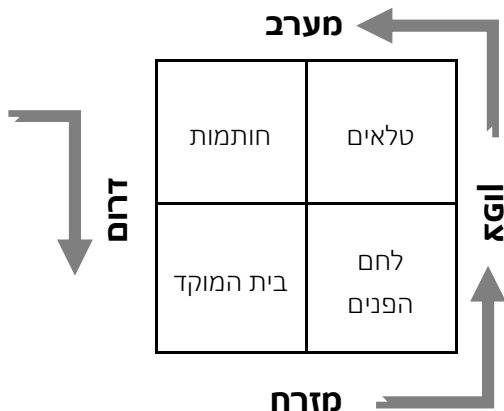
במסכת מידות

תרשים א':

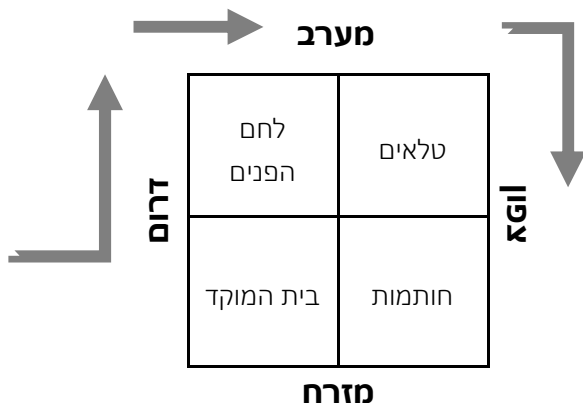
(המשך בדף הבא ↓)

ואילו במסכת תמיד (תרשים ב):

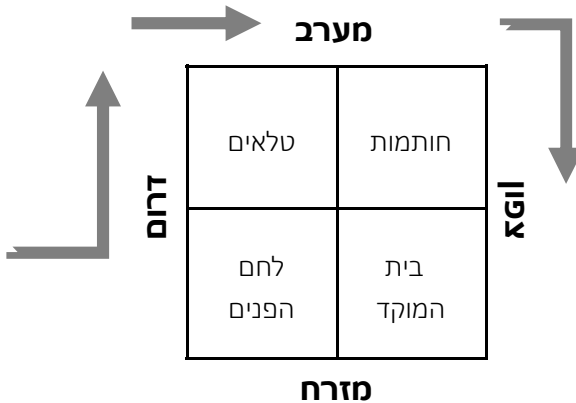
הגמרא מתרצת שאין סתירה בין המשניות, אלא שמסכת מידות סידרה את הלשכות מימין לשמאל, ואילו מסכת תמיד סידרה אותם משמאל לימין. אלא שתירוץ זה לא יתכן אם לשבת הטלאים היתה ממוקמת בקרן צפונית מערבית (תרשים ג). אלא בהכרח שהיתה ממוקמת בקרן דרומית מערבית (תרשים ד), ואז לשבת לחם הפנים היתה ממוקמת בקרן מזרחית דרומית בשתי המסכתות (מסכת מידות-תרשים א = מסכת תמיד-תרשים ד).

תרשים ג':

(המשך בדף הבא ↓)

תרשים ד':

למדנו במשנה לעיל - שכהן גדול מקריב חלק בראש ונוטל חלק בראש:

הגמרא מבארת: הוא יכול להקריב איזה קרבן שרוצה, וכן יכול לאכול מאיזה קרבן שירצה, אף שכהן אחר הקריב אותו.

וכן הוא יכול לקחת חלה אחת משתי חלות שמקריבים בחג השבועות, וארבע או חמש חלות ממעשה לחם הפנים. ולדעת רבי תמיד הוא נוטל חמש חלות, לפי שהיו 12 חלות במעשה לחם הפנים, ושתיים מתוכם לא היו מתחלקות (לקמן יבואר מדוע), נמצא שהיו 10 חלות שמתחלקות והכהן הגדול היה נוטל מחצית מהם = 5 חלות.

קושיא: ברישא אמרת שהוא נוטל חלה אחת משתי החלות של חג השבועות - שזה כדעת רבי שהכהן הגדול נוטל מחצית. במציעתא אמרת שהוא נוטל ארבע או חמש מלחם הפנים - שזה כדעת רבנן שהכהן הגדול לא נוטל מחצית. ובסיפא אתה אומר שוב כדעת רבי - שהוא נוטל מחצית מלחם הפנים. נמצא שהרישא והסיפא הם כדעת רבי והמציעתא כרבנן?

תירוץ: אף המציעתא היא כדעת רבנן, אלא שרבנן מודים לגבי שתי הלחם של חג השבועות שהוא נוטל מחצה (= חלה שלמה), לפי שאין זה דרך ארץ שהכהן הגדול יקבל פרוסה.